

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2022/382

2022 m. kovo 4 d.

kuriuo pagal Direktyvos 2001/55/EB 5 straipsnį nustatoma, kad iš Ukrainos yra perkeltųjų asmenų masinis srautas, ir pradeda taikyti laikinoji apsauga

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikinąją apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą ⁽¹⁾, ypač jos 5 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2022 m. vasario 24 d. Rusijos ginkluotosios pajėgos keliose vietose iš Rusijos Federacijos, Baltarusijos ir Ukrainos Vyriausybės nekontroliuojamų teritorijų pradėjo plataus masto invaziją į Ukrainą;
- (2) todėl didelės Ukrainos teritorijos dalys šiuo metu yra ginkluoto konflikto zonos, iš jų pabėgo ar bėga tūkstančiai gyventojų;
- (3) prasidėjus šiai invazijai, kuria siekiama pakirsti Europos ir pasaulio saugumą bei stabilumą, Europos Vadovų Taryba 2022 m. vasario 24 d. parengtose išvadose kuo griežčiausiai pasmerkė neišprovokuotą ir nemotyvuotą Rusijos karinę agresiją prieš Ukrainą, pabrėždama, kad tai šturkštus tarptautinės teisės ir Jungtinių Tautų Chartijos principų pažeidimas. Europos Vadovų Taryba pareikalavo, kad Rusija visapusiškai gerbtų Ukrainos teritorinį vientisumą, suverenitetą ir nepriklausomybę nepažeisdama tarptautiniu mastu pripažintų jos sienų, įskaitant Ukrainos teisę pasirinkti savo likimą. Europos Vadovų Taryba taip pat patvirtino, kad Rusijos Vyriausybei tenka visa atsakomybė už karinę agresiją, dėl kurios kenčia ir žūsta žmonės, ir kad ji bus laikoma atsakinga už savo veiksmus. Solidarizuodamasi su Ukraina Europos Vadovų Taryba susitarė dėl papildomų sankcijų, paragino visais lygmenimis tęsti darbą, susijusį su pasirengimu, ir paprašė Komisijos visų pirma pasiūlyti nenumatytų atvejų priemones;
- (4) Sąjunga išreiškė (ir tęs) tvirtą paramą Ukrainai ir jos piliečiams, susiduriantiems su precedento neturinčia Rusijos Federacijos karine agresija. Šis sprendimas yra Sąjungos atsako į migracijos spaudimą, kurį sukėlė Rusijos karinė invazija į Ukrainą, dalis;
- (5) konfliktas jau daro poveikį Sąjungai, įskaitant tikimybę, kad jam tęsiantis ji patirs didelį migracijos spaudimą prie rytinių sienų. 2022 m. kovo 1 d. duomenimis, į Sąjungą iš Ukrainos per Lenkiją, Slovakiją, Vengriją ir Rumuniją yra atvykę daugiau kaip 650 000 perkeltųjų asmenų. Manoma, kad šis skaičius augs;

⁽¹⁾ OL L 212, 2001 8 7, p. 12.

- (6) Ukraina yra įtraukta į Reglamento (ES) 2018/1806 ⁽²⁾ II priedą ir Ukrainos piliečiams netaikomas reikalavimas turėti vizą kertant valstybių narių išorės sienas, kai buvimo trukmė neviršija 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį. Remiantis patirtimi, įgyta po 2014 m. Rusijos įvykdytos neteisėtos Krymo Autonominės Respublikos ir Sevastopolio aneksijos ir karo Ukrainos rytuose, manoma, kad pusė į Sąjungą atvykstančių ukrainiečių, kurių trumpalaikiam atvykimui taikomas bevizis režimas, prisijungs prie šeimos narių arba ieškos darbo Sąjungoje, o kita pusė prašys tarptautinės apsaugos. Priklausomai nuo konflikto raidos, remiantis dabartiniais skaičiavimais tikėtina, kad dėl ginkluoto konflikto į Sąjungą atvyks labai daug perkeltųjų asmenų (galbūt 2,5–6,5 mln.) ir iš jų 1,2–3,2 mln., tikėtina, prašys tarptautinės apsaugos. Jungtinių Tautų (JT) vyriausiasis pabėgėlių reikalų komisaras apskaičiavo, kad pagal blogiausių scenarijų pabėgėlių iš Ukrainos skaičius gali siekti iki 4 mln.;
- (7) remiantis tais duomenimis tikėtina, kad Sąjungoje gali susidaryti padėtis, kurią galima apibūdinti kaip masinį perkeltųjų asmenų iš Ukrainos, kurie dėl Rusijos karinės agresijos negali grįžti į savo kilmės šalį ar regioną, srautą. Tikėtina, kad šio srauto mastas bus toks, kad dėl jo kils akivaizdus pavojus, kad taikant valstybių narių prieglobsčio sistemas bus neįmanoma suvaldyti atvykusių asmenų srauto nepakenkiant veiksmingam šių sistemų funkcionavimui ir susijusių bei kitų apsaugos prašančių asmenų interesams;
- (8) JT paskelbė skubios humanitarinės pagalbos prašymą dėl apsaugos ir pagalbos poreikių Ukrainoje ir regioninės pagalbos teikimo pabėgėliams planą dėl Ukrainos, kuriame pateikiama išsami informacija apie žmonių, kuriems reikia pagalbos, ir asmenų, kuriems turi būti teikiama pagalba, skaičių;
- (9) JT vyriausiasis pabėgėlių reikalų komisaras palankiai įvertino daugelio valstybių narių išreikštą pritarimą tam, kad būtų pradėta taikyti laikinoji apsauga, numatyta Direktyvoje 2001/55/EB, siekiant sudaryti sąlygas skubiam ir laikinam prieglobsčiui Sąjungoje ir palengvinti atsakomybės už iš Ukrainos bėgančius žmones pasidalijimą tarp valstybių narių;
- (10) siekiant reaguoti į šią padėtį, reikėtų nustatyti, kad yra masinis perkeltųjų asmenų srautas, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/55/EB, tam, kad jiems būtų suteikta laikinoji apsauga;
- (11) šio sprendimo tikslas – suteikti laikinąją apsaugą Ukrainoje gyvenantiems Ukrainos piliečiams, kurie buvo perkelti 2022 m. vasario 24 d. arba vėliau, dėl tą dieną prasidėjusios Rusijos ginkluotųjų pajėgų karinės invazijos. Laikinoji apsauga taip pat turėtų būti suteikiama trečiųjų šalių (ne Ukrainos) piliečiams, kurie buvo perkelti iš Ukrainos 2022 m. vasario 24 d. arba vėliau ir kuriems anksčiau nei 2022 m. vasario 24 d. Ukrainoje buvo suteiktas pabėgėlio statusas arba lygiavertė apsauga. Be to, svarbu neiškirti šeimų ir vengti, kad tos pačios šeimos nariai turėtų skirtingą statusą. Todėl taip pat būtina suteikti laikinąją apsaugą tų asmenų šeimų nariams, jei jų šeimos jau buvo Ukrainoje ir joje gyveno tuo metu, kai susiklostė su masiniu perkeltųjų asmenų srautu susijusios aplinkybės;
- (12) taip pat tikslinga numatyti apsaugą asmenims be pilietybės ir trečiųjų šalių (ne Ukrainos) piliečiams, kurie gali įrodyti, kad teisėtai gyveno Ukrainoje anksčiau nei 2022 m. vasario 24 d., remdamiesi pagal Ukrainos teisės aktus išduotu galiojančiu leidimu nuolat gyventi, ir kurie negali saugiai ir ilgam laikui grįžti į savo kilmės šalį ar regioną. Tokia apsauga jiems turėtų būti suteikiama arba taikant šį sprendimą, arba kitą tinkamą apsaugą pagal nacionalinę teisę, kaip nuspręš kiekviena valstybė narė. Asmenys, norintys pasinaudoti apsauga, turėtų galėti įrodyti, kad atitinka šiuos tinkamumo kriterijus, pateikdami atitinkamus dokumentus atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Jei jie negali pateikti atitinkamų dokumentų, valstybės narės turėtų juos nukreipti atitinkamai procedūrai;
- (13) pagal Direktyvą 2001/55/EB valstybės narės gali išplėsti laikinąją apsaugą visiems kitiems Ukrainoje teisėtai gyvenantiems asmenims be pilietybės ir ne Ukrainos trečiųjų šalių piliečiams, kurie negali saugiai ir patikimai ilgam laikui grįžti į savo kilmės šalį ar regioną. Tokiais asmenimis, be kita ko, galėtų būti laikomi trečiųjų šalių piliečiai, kurie įvykių, tapusių masinio perkeltųjų asmenų srauto priežastimi, metu trumpą laiką studijavo arba dirbo

⁽²⁾ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1806, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (OL L 303, 2018 11 28, p. 39).

Ukrainoje. Siekiant užtikrinti šių asmenų saugų grįžimą į kilmės šalį ar regioną, jiems bet koku atveju turėtų būti leidžiama atvykti į Sąjungą dėl humanitarinių priežasčių, visų pirma nereikalaujant turėti galiojančios vizos, pakankamai pragyvenimo lėšų ar galiojančių kelionės dokumentų;

- (14) valstybės narės taip pat gali išplėsti laikinąją apsaugą papildomoms perkeltųjų asmenų grupėms, neskaitant tų, kuriems taikomas šis sprendimas, jei tie asmenys perkeliama dėl tų pačių priežasčių ir iš tos pačios kilmės šalies ar regiono, kaip nurodyta šiame sprendime. Tokiu atveju valstybės narės turėtų apie tai nedelsdamos pranešti Tarybai ir Komisijai. Atsižvelgdamos į šias aplinkybes valstybės narės turėtų būti skatinamos apsvarstyti galimybę išplėsti laikinosios apsaugos taikymą asmenims, kurie pabėgo iš Ukrainos prieš pat 2022 m. vasario 24 d. didėjęs įtampai arba buvo Sąjungos teritorijoje (pvz., atostogaudami ar dėl darbo) prieš pat tą datą ir dėl ginkluoto konflikto negali grįžti į Ukrainą;
- (15) pažymima, kad valstybės narės pareiškime sutiko, kad jos netaikys Direktyvos 2001/55/EB 11 straipsnio;
- (16) šioje situacijoje tinkamiausia priemonė yra laikinoji apsauga. Atsižvelgiant į ypatingą ir išskirtinę padėtį, įskaitant Rusijos Federacijos karinę invaziją į Ukrainą ir masinio perkeltųjų asmenų srauto mastą, taikant laikinąją apsaugą turėtų būti galima sudaryti sąlygas perkeltiesiems asmenims visoje Sąjungoje naudotis suderintomis teisėmis, suteikiančiomis tinkamo lygio apsaugą. Numatoma, kad laikinosios apsaugos suteikimas būtų naudingas ir valstybėms narėms, nes dėl teisių, susijusių su laikinąja apsauga, perkeltiesiems asmenims sumažėja poreikis nedelsiant prašyti tarptautinės apsaugos, todėl sumažėja pavojus, kad jų prieglobsčio sistemos bus pernelyg apkrautos, nes dėl skubėti verčiančios padėties būtų taikoma kuo mažiau formalumų. Be to, Ukrainos piliečiams taikomas bevizis režimas ir atvykę į teritoriją 90 dienų laikotarpiui jie turi teisę laisvai judėti Sąjungoje. Todėl jie gali pasirinkti valstybę narę, kurioje jie nori naudotis teisėmis, susijusiomis su laikinąja apsauga, ir prisijungti prie savo šeimų ir draugų visoje Sąjungoje išsikūrusiose didelėse diasporose. Tai praktiškai palengvins užtikrinti valstybių narių tarpusavio pastangų pusiausvyrą ir taip sumažins spaudimą nacionalinėms priėmimo sistemoms. Valstybei narei pateikus leidimą gyventi pagal Direktyvą 2001/55/EB, asmuo, kuriam suteikta laikinoji apsauga, turi teisę keliauti Sąjungoje 90 dienų per 180 dienų laikotarpį, tačiau galimybę naudotis su laikinąja apsauga susijusiomis teisėmis turėtų turėti tik leidimą gyventi išdavusioje valstybėje narėje. Tai neturėtų daryti poveikio valstybės narės galimybei nuspręsti bet kuriuo metu išduoti leidimą gyventi asmenims, kuriems suteikta laikinoji apsauga pagal šį sprendimą;
- (17) šis sprendimas yra suderinamas su nacionalinėmis laikinosios apsaugos sistemomis, kurios gali būti laikomos įgyvendinančiomis Direktyvą 2001/55/EB, ir galėtų būti taikomas jas papildant. Jei valstybės narės nacionalinė sistema palankesnė nei Direktyvoje 2001/55/EB numatytos priemonės, valstybė narė turėtų turėti galimybę toliau taikyti savo sistemą, nes pagal tą direktyvą valstybės narės gali nustatyti arba toliau taikyti palankesnes sąlygas asmenims, kuriems taikoma laikinoji apsauga. Vis dėlto, jei nacionalinė sistema yra mažiau palanki, valstybė narė turėtų užtikrinti Direktyvoje 2001/55/EB numatytas papildomas teises;
- (18) Direktyvoje 2001/55/EB tinkamai atsižvelgiama į valstybių narių pareigas, susijusias su viešosios tvarkos palaikymu ir vidaus saugumo užtikrinimu, nes pagal ją valstybėms narėms leidžiama nesuteikti laikinosios apsaugos perkeltajam asmeniui, jei yra rimtų priežasčių manyti, kad asmuo padarė nusikaltimą taikai, karo nusikaltimą ar nusikalto žmonijai, kaip nurodyta tarptautiniuose dokumentuose, parengtuose tam, kad būtų imamasi priemonių prieš tokius nusikaltimus, jis padarė sunkų nepolitinio pobūdžio nusikaltimą už priimančiosios valstybės narės ribų prieš priimančią jį ir tą valstybę narę kaip asmenį, kuris naudojasi laikinąja apsauga, arba yra pripažintas kaltu padaręs veiksmus, prieštaraujančius JT tikslams ir principams. Direktyva taip pat leidžiama valstybėms narėms nesuteikti laikinosios apsaugos perkeltajam asmeniui, jei yra rimtų priežasčių manyti, kad jis yra pavojingas priimančiosios valstybės narės saugumui arba priimančiosios valstybės narės visuomenei;
- (19) suteikdamos laikinąją apsaugą valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tvarkant asmenų, kuriems ji suteikta, asmens duomenis būtų laikomasi Sąjungos duomenų apsaugos *acquis*, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 ⁽³⁾ nustatytų reikalavimų;

⁽³⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- (20) šiuo sprendimu Sąjungai turėtų būti suteikta galimybė koordinuoti ir atidžiai stebėti priėmimo pajėgumus valstybėse narėse, kad prireikus būtų galima imtis veiksmų ir teikti papildomą paramą. Direktyva 2001/55/EB reikalaujama, kad valstybės narės kartu su Komisija bendradarbiautų ir keistųsi informacija, kad būtų lengviau įgyvendinti laikinąją apsaugą. Tam turėtų būti pasitelkta vadinamoji solidarumo platforma, kurioje valstybės narės keičiasi informacija apie priėmimo pajėgumus ir asmenų, kuriems jų teritorijose taikoma laikinoji apsauga, skaičių. Šiuo metu, remiantis kelių valstybių narių ES Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo tinkle pateikta informacija, priėmimo pajėgumai, neatsižvelgiant į Sąjungoje gyvenančios ukrainiečių diasporos pajėgumus, yra daugiau kaip 310 000 vietų. Keitimosi šia informacija tikslais Komisija turėtų imtis koordinavimo vaidmens. Be to, pastaraisiais metais valstybių narių bendradarbiavimui užtikrinti sukurta įvairių platformų ir tinkamiausias tinklas Direktyvoje 2001/55/EB numatytam administraciniam bendradarbiavimui užtikrinti yra ES Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo mechanizmo tinklas (kaip numatyta Komisijos rekomendacijoje (ES) 2020/1366⁽⁴⁾). Valstybės narės taip pat turėtų prisidėti prie Sąjungos bendro informuotumo apie padėtį, dalydamosi aktualia informacija pasitelkiant integruoto politinio atsako į krizes mechanizmo (IPCR) priemones⁽⁵⁾. Kai tinkama, turėtų būti konsultuojamasi su Europos išorės veiksmų tarnyba. Atsižvelgdamos į šias aplinkybes valstybės narės taip pat turėtų glaudžiai bendradarbiauti su JT vyriausiuoju pabėgėlių reikalų komisaru;
- (21) Direktyvoje 2001/55/EB nustatyta, kad laikinosios apsaugos pradinė trukmė turėtų būti vieni metai. Jeigu ji nėra panaikinta pagal tos direktyvos 6 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimus, šis laikotarpis gali būti automatiškai pratęsiamas šešių mėnesių laikotarpiams ne ilgiau kaip vienus metus. Komisija nuolat stebės ir vertins padėtį. Bet kuriuo metu ji gali pasiūlyti Tarybai nutraukti laikinosios apsaugos taikymą, remdamasi tuo, kad padėtis Ukrainoje leidžia saugiai ir ilgam laikui grįžti tiems, kuriems laikinoji apsauga buvo suteikta, arba pasiūlyti, kad Taryba pratęstų laikinosios apsaugos taikymą iki vienu metų;
- (22) taikant Direktyvos 2001/55/EB 24 straipsnį nuoroda į Tarybos sprendimu 2000/596/EB⁽⁶⁾ įsteigtą Europos pabėgėlių fondą turėtų būti suprantama kaip nuoroda į Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondą, įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1147⁽⁷⁾. Visos valstybių narių pastangos laikytis šiame sprendime nustatytų išpareigojimų bus finansiškai remiamos iš Sąjungos fondų. Pasinaudojant 2021–2027 m. daugiamečiu finansinėje programoje numatytais ekstremaliųjų situacijų ir lankstumo mechanizmais taip pat gali būti telkiamos lėšos konkrečioms neatidėliotiniams poreikiams valstybėse narėse tenkinti. Be to, aktyvuotas⁽⁸⁾ Sąjungos civilinės saugos mechanizmas⁽⁹⁾. Pagal šį mechanizmą valstybės narės gali prašyti daiktų, būtinų jų teritorijoje esančių perkeltųjų asmenų iš Ukrainos poreikiams patenkinti, ir gali gauti bendrą finansavimą tokiai pagalbai teikti;
- (23) nuo tada, kai buvo priimta Direktyva 2001/55/EB, buvo įsteigtos kelios Sąjungos agentūros arba sustiprinti jau buvusių įsteigtų agentūrų įgaliojimai. Todėl, siekdama nuolat stebėti ir vertinti padėtį, Komisija turėtų bendradarbiauti su Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra (FRONTEX), Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra ir Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūra (Europolu). Be to, FRONTEX, Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra (EUAA) ir Europolas turėtų teikti operatyvinę paramą valstybėms narėms, kurios yra paprašiusios pagalbos šiai situacijai įveikti, įskaitant šio sprendimo taikymo tikslais;
- (24) šiuo sprendimu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje;
- (25) Direktyva 2001/55/EB yra privaloma Airijai ir todėl ji dalyvauja priimant šį sprendimą;

⁽⁴⁾ 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2020/1366 dėl ES pasirengimo su migracija susijusioms krizėms ir jų valdymo mechanizmo (OL L 317, 2020 10 1, p. 26).

⁽⁵⁾ 2018 m. gruodžio 11 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1993 dėl ES integruoto politinio atsako į krizes mechanizmo (OL L 320, 2018 12 17, p. 28).

⁽⁶⁾ 2000 m. rugsėjo 28 d. Tarybos sprendimas 2000/596/EB dėl Europos pabėgėlių fondo steigimo (OL L 252, 2000 10 6, p. 12).

⁽⁷⁾ 2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1147, kuriuo nustatomas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (OL L 251, 2021 7 15, p. 1).

⁽⁸⁾ Nuo 2022 m. vasario 28 d. Slovakijos prašymu.

⁽⁹⁾ 2021 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/836, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 185, 2021 5 26, p. 1).

- (26) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (27) dėl skubėti verčiančios padėties šis sprendimas turėtų įsigaliooti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu nustatoma, kad yra perkeltųjų asmenų, kurie dėl ginkluoto konflikto priversti išvykti iš Ukrainos, masinis srautas į Sąjungą.

2 straipsnis

Asmenys, kuriems suteikiama laikinoji apsauga

1. Šis sprendimas taikomas toliau nurodytų kategorijų asmenims, kurie 2022 m. vasario 24 d. ar vėliau buvo perkelti iš Ukrainos dėl Rusijos ginkluotųjų pajėgų tą dieną pradėtos karinės invazijos:
  - a) Ukrainoje iki 2022 m. vasario 24 d. gyvenusiems Ukrainos piliečiams;
  - b) asmenims be pilietybės ir trečiųjų šalių, išskyrus Ukrainą, piliečiams, kuriems iki 2022 m. vasario 24 d. Ukrainoje buvo taikoma tarptautinė apsauga arba lygiavertė nacionalinė apsauga, ir
  - c) a ir b punktuose nurodytų asmenų šeimos nariams.
2. Valstybės narės taiko arba šį sprendimą, arba deramą apsaugą pagal savo nacionalinę teisę asmenims be pilietybės ir trečiųjų šalių, išskyrus Ukrainą, piliečiams, galintiems įrodyti, kad iki 2022 m. vasario 24 d. jie teisėtai gyveno Ukrainoje, remiantis pagal Ukrainos teisę išduotu galiojančiu nuolatinio leidimu gyventi, ir kurie negali saugiai ir ilgam laikui grįžti į savo kilmės šalį ar regioną.
3. Pagal Direktyvos 2001/55/EB 7 straipsnį valstybės narės gali taikyti šį sprendimą ir kitiems asmenims, įskaitant asmenis be pilietybės ir trečiųjų šalių, išskyrus Ukrainą, piliečius, kurie teisėtai gyveno Ukrainoje ir negali saugiai ir ilgam laikui grįžti į savo kilmės šalį ar regioną.
4. Taikant 1 dalies c punktą šeimos nariais laikomi toliau nurodyti asmenys, jei jie jau fiziškai buvo ir gyveno Ukrainoje iki 2022 m. vasario 24 d.:
  - a) 1 dalies a arba b punkte nurodyto asmens sutuoktinis arba nevedęs nuolatinis partneris, jeigu pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus ar praktiką nesutuookusioms poroms nustatytos panašios sąlygos kaip ir susituookusioms poroms pagal jos su užsieniečiais susijusią nacionalinę teisę;
  - b) 1 dalies a arba b punkte nurodyto asmens arba jo (jos) sutuoktinio nepilnamečiai, nesudarę santuokos vaikai, nesvarbu, ar jie gimę santuokoje ar ne, arba buvo įvaikinti;
  - c) kiti artimi giminaičiai, kurie aplinkybių, susijusių su perkeltųjų asmenų masiniu srautu, metu gyveno kartu kaip šeimos nariai ir tuo metu visiškai arba didele dalimi priklausė nuo 1 dalies a arba b punkte nurodyto asmens.

*3 straipsnis***Bendradarbiavimas ir stebėseną**

1. Taikydamos Direktyvos 2001/55/EB 27 straipsnį valstybės narės naudojasi ES Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo tinklu, kaip numatyta Rekomendacijoje (ES) 2020/1366. Valstybės narės taip pat turėtų būti skatinamos prisidėti prie Sąjungos bendro informuotumo apie padėtį, dalydamosi susijusia informacija per integruoto politinio atsako į krizes (IPCR) mechanizmą.

2. Komisija koordinuoja valstybių narių bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija, visų pirma dėl priėmimo pajėgumų kiekvienoje valstybėje narėje stebėsenos ir papildomos paramos poreikio nustatymo.

Tuo tikslu Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra (FRONTEX), Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra (EUAA) ir Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūra (Europolu), nuolat stebi ir vertina padėtį, naudodamasi ES Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo tinklu.

Be to, FRONTEX, EUAA ir Europolas teikia operatyvinę paramą valstybėms narėms, paprašiusioms pagalbos šiai situacijai įveikti, įskaitant šio sprendimo taikymo tikslais.

*4 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2022 m. kovo 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES
